

ایڈیٹر وپبلشر عبدالحمید اکرم پرنٹنگ پریس ٹیل باغ کوئٹہ خان شیک رسایو رو آفس 302 قہر ذفلور یونیورسل کمپلیکس فیر 1 جناح روڈ کوئٹہ خان تالان کرے

19 ستمبر 2026ء

ادب و راہبھونی ناہیت آک

براهوئی ادب اٹ بے سگی ناہیت مدام کھٹک، و بھاز آ آزموندہ غاتیان پیداپک ہم خٹکک۔ و سوج چست کنگنا ناہیت داسکان ہم بے سلیک پاش خٹکگرہ۔ وادہیت آن چپ کہ مُست انا حالیت آک ہم افس، کہ کس اس ہیت کنگنا کن گیک ہم خٹوک، و لے ولدا ہم داسہ ہم اگر کس اس سوج چست کیک، رانگی تے مونی انگ کن گیک کیک، توادوے ملوک آ مون اتون بھیر کھٹکک۔ وادہیت ہم تینا جاگہ غاکہ ایونیوسو چست کھٹکک، تو مونیون اوڈا براہز کھٹکک، البتہ پدے پشت خڑخٹکک آک بھاز مریرہ، وداہایت ہموپہ غاک، ہراک دابے سگی ناگوچی ء، کاٹم مکاٹم مریرہ و بھیرہ کہ داوڈا انا حالیت آتا مونی ء امر تو ننگے۔ متنگ کیک سوج چست کنگنا کن الہر وک آک تینا دا کام گنج آہیت سرسب مریرہ، و متنگ کیک سرسب مفس ہم، و لے داڈوان اسدہ ہیت اس پاش ء کہ براہوئی ادبی سپہ غاک داسکان ہم سوج چست کنگنا ناہیت بے جارات اریر۔ حالیت دادے کہ ہر اتم اسکان نوشٹوک آک سغت وٹا ء کھٹگرہ، یا تنظیم آک و تنظیمی عمل آتاہیت کھٹکک، توسفت کروک آک ہم سغت کھٹگرہ، ولدا ہنداسغت کروک آک اگر جاگہ اس سوج اس چست کیرہ، تو اسدہ وارولدا کوک پاڑو بنا کیک، و ہموپہ سوج چست کنگنا نا کسراٹ اناڈمٹنگ نا کوشٹ کیک، ہراک ’حاسیت‘ نا دعوی ء کیرہ۔ سوج دادے کہ ہر اچہ مدام اس نا زوری تے پاش کنگنا اٹ دم دریکک، و اگر اسدہ لُس بندغ اس نوشت تا پڑا بریک، و ہموپہ تیان

سوداگر نامسٹر

بس۔ چوکرے ء پارے ”دابی بی نا سوداک ء، ای ہناٹ۔“ بی بی ہفت تمام جوڑ کرے، کل ائی تا نشہ شغا۔ ایکان ملاوکیل ہندن ء باک بیل کیک، انت بیان کیو۔ شام تما ملاوکیل ٹرک کرک کرسا سٹی، خنا گودی ء، گودی پارے ”دا اللہ فی آمرغن آں ء، دیر روچی۔ پارے ”داسدہ بٹل ہن بازار آ، ایکان اسدہ پاکی اس، ارادوان گولی نا ای نانی کنا۔“ ملاوکیل ہندن ء باخوخلیک کہ انت مرے۔ گڑاں پیسہ نا مٹھائی و سٹل، ایلی پیسہ غاک بچارادنا مریر۔“ داغریب ہناڈو ڈوسودا تے ہلک، پدی کہ داسدہ نشش تما۔ ہرنے پاکی ء،

”کنے برام ناگڑنی اف، ای ہندارگڑنی ٹی اختہ اٹ۔ کہ دا کنا مسٹر ء دادے امرکیو، مارے تین تون اوار بازارو شارا دیوہ، تو داسٹر جائز اسے، دادے ہراک روٹ۔ دادے امر کروٹ۔“ بادشاہ نا ملاوکیل پارے ”اہلم ! بے غم مر، وانا مسٹر اف، کنا مسٹر ء۔ ای دانا خیال ء ختوہ۔ کنا مسن تون اوار مرے۔ دادے تینا تھائی اڈیوہ“ واپار پارے ”اگر دن ء کارم اس کیو، ای خداغان تین انت خواوہ۔ کنا بھلا گڑنی ہندارے۔“

ملاوکیل درے مسٹر ء تینا محلات ائی چوکرے اس خلک اکن تے۔ وادواپار ہنا نکسہ اسدہ بادشاہ اس، بادشاہ خداع خدا نا رسول ء، وادازمان ساز ء بادشاہ اس کس۔ بادشاہی ٹی اسدہ واپار اس۔ وادشاہ ناوکیل نا پین ملاس۔ وادواپار ملاوکیل تون المپی تھے۔ پارے ”ادوا ای پارے کاو واپار نامسٹر ء بر و۔ اہلم نا داڑے واپاری کیوہ۔ کنے پین کس اف۔ فی کنا اہلم اس۔ فی ہم ہندارے، ای ہم ہندارے رینگوہ۔ انت حسن انت پری اسے۔ مسٹر کنا بھاز بھلو واپار اس کس۔ خشین ہیتیں، باوہ بریک، بس مون آ ملا نا پارے بٹل بس کیک۔ وادواپار تینا الدنا مسٹر ء ”بھیر آ باوہ نے خدا اتے۔“ ملا برام کریس۔ نکاح نا شام واپاروز بھیر وکیل پارے ”باوہ ناہے جسے، کہ فی اونا تے تین پتہ تون ہنداقول کریر، فی سچ آن دڑاں۔ ای باوہ نا فٹ۔ امر کسکس ای پین برام کیرہ، ای سکٹ مرے مرے۔“ مسٹر پارے ”اے فی پین برام کھیں۔ ہنداقول قرا آتیا وخت آنت پارلس، کنا مسٹر اس۔“ سلیمر۔ قدرت ء خدا نا منہ وخت آن پد ہندا واپار نا بھیرہ وادینا ء، ہیت ء گیرام کر۔“ مسٹر پارے ”نے کزیت کرے۔ وادواپارنا اسدہ ماس، خدا خٹے، وابھلا ریش اتون مسس اسدہ مسٹر اس کس۔ داسدہ واپار بھاز مونی، بادشاہ نا وکیل، ایکان توک لگانے بھاز چت اٹ ہنا۔ ملاوکیل بس خنا مسس ملا۔“ پارے ”ای بھیر اسے تے، پارے ”اہلم ایوہ بھاز مونی، بھاز اٹ۔ داسدوے انا مونی ء، فی شام انا چرت اٹ ہنوک خٹک۔ فی برام نا بر، ای نانی کنا۔“ ملا پارے ”بس سبی چرت ء غلپے، تے تون ہم پیسہ ارے، ء۔“ انتظاراٹ اختہ مس۔ ایکان باف کن تون ہم پیسہ ارے۔ فی برام کیوہ آک تے پیش مرہ۔ مسٹر محلات نا ای نے برام ایتوہ۔“ واپار پارے

نیم پور و آرمنا

عبدالرزاق سرپرہ

تینا برام نا دہ سال گذریک آن گڈ زبیدہ نا است، ہموخت بھاز خوڑت مسکہ، ہراوخت او ہمسائے تا بھل اگا چنا تے خنا کہ۔ ولدا اسدہ ارمان اسے اٹ اہو آخن تیان ڈراکنا خویک آک بے کچ وبارہ۔ ہرافنا سوب آن اونا کلک نا خشین گیشتر مرسانا کہ۔ دادہ سال انا نیام اٹ او ہروڈا انا منشت تینا اولیاد آتے کن الاس۔ او ہرجہ نا دے خلق انا اویرہ غا ہنا کہ، اسدہ بزرگ ء بندغ اسے نا قبر آ دال دا کو پٹ مسکہ۔ ہندارژان اونا است ء دج اس سیدو رینگا کہ۔ ولدا ہزار ارمان تون دوی اسدہ نیم اسے تون اختہ مرسانے تیکل آن سابت اسے کن بے چکار کاکہ کہ۔ کس تو شیر زال اس، و لے بے اولیادی اوڈتون گون مرسا، اونا لاغراٹا ہی ء پین لاغریس۔ مُر ولایت اسے آن بروک آ تیان اسٹ اگا اہلم ناچچی ء خوانا ارا پڑی خویک کاغدا نا لوز آتے لڑوکرکسا اونا چس ء ہموخت آتے شون کریر کہ اووے اہلم تے نذر تینا لال ناخشہ غا خوشی نا کھو ء ترسا بڈگا کس۔ زبیدہ پان آ غند ء دوقل کرسا در پچہ ناشم اسے فی خلک، ولدا سرکڑمب ء اونا کاٹم نا پڑہ غا تا بھلا نیم ہیتیں میرین نا بے توارنوچی فی ہٹک تون زبیدہ گدا نا پوٹاٹ خویک آتے تینا سفا کرے۔ ارے ء خٹک تون تینا است ء ارمان نا بے گواچی ء سیدو اس ترسا اونا مونی آ پدین ء بھندہ اس کرے۔ تو میرین ہم تینا است

ہر گڑا ء دوی کنگنا اٹ سرسب موس۔ او میرین ء دلاوری و است ء بھل کنگنا ناچم ء ہرگام آ ولدا رحمت آتا رنگ و نور سستین پٹ ہلک۔ پد گیشتر مرسانا ہنا۔ داسدہ تینی خلق اٹ حیرت تما۔ مون اگا بھرا آتا ہر بروک اٹ پد انا حوال اس کس۔ گنگدام آ سادہارتا واد ونگ وکار پراو آمولاکریم سچ خلقت آمریان مس۔ سورک اگا پٹ، پوڈا غا کرک وسم ووادان مسر۔ خلق انا سادہارک بھیر مرسانا۔ داسدہ خوشی و خوشی نا باگل آک ہر بندغ نا جوڑ تیا کسر۔ گداٹ باکرکسا ڈاکٹر آ ایس، تو بلبل ہم خوشی نا باگل خلک۔ اومیت آتو ن دو پدوزبیدہ ناہم نہت کھیں کس۔ اللہ پاک نا کرما اٹ منہ وخت آن گڈ میرین ہم نازک ء تلف اسے نا باوہ مس۔ داسدہ خوشی تا چراغ اڑائی تا بلبلاکہ۔ دا خوشی تا گیشتر فی میرین نامون انا کرکچ آک ہم ایوہ خٹکو سہ۔ بزرگی ودا دوآزدہ سال نا بے اولیادی نا ڈھک آک داسدہ اوڈان گیرام مسر۔ پلک ء تینا راستیکہ نت اٹ دھک ترسا کوک تون اوار تپتی پترینگا۔ تو ہمالو آن میرین اوقا کسر ابر وک کس۔ اونا خن تیان باسن آخویک آک بے اختیار بیلہ مسر۔

حاجی شاہ بیگ شیدا

یک پہ نگ

پشہ غان نمرود خلیک کئی کرے
تس تسلی قوم ء تینا سئی کرے
بچ متے پارے نشان اس ننا
ساف پاش ء او دروغ اس رہی کرے

کھیں۔ اس پیسہ بلیسہ ایتوہ نے۔“ یات کیوہ۔ فی اوڑے فٹ دے اسکان ملا پارے ”ملاوکیل، کنا پیسہ غاتے کنے ایت، فی چاس نا کاریم چائے۔“ داصصیت آنے نکلے۔“ ولدا ملاوکیل واپار آسہ پچی اس نوشتہ کرے، چھٹی فی نوشتہ کرے ”اے کہ واپار! داسدہ مسٹر ناہلن سنے تینا باقی آ سرسنے۔ داسدہ کاریم کیک، اے کہ کنے آن پوانے، فی چاس نامسٹر چائے۔“ تس داچھی ء اسٹ اسے، ٹپالی ٹی بے۔ داچھی ایڑے سرس۔ واپار وادنا مارا رگ کنگرہ۔ واپار خنا چھی ء، ارغ آن بس کرے۔ (ہرجاء)

اب 20 سال پرانے رجسٹرڈ موٹر سائیکل، چنگچی اور رکشہ چلانے والے خصوصی ریلیف اسکیم کے لیے ابل ہیں

وزیراعظم کی خصوصی ریلیف اسکیم

موٹر سائیکل، چنگچی اور رکشہ چلانے والوں کیلئے

ایک ٹوکن پر 500 روپے کی رعایت

ایس ایم ایس کے کوئی چار جز نہیں ہیں

9771

REG 4650191820545
LHR123 P 30082018

PID (I) 2679-D/26

صوبے کے نام کا پلاہرف

اسلام آباد آزاد جموں و کشمیر گلگت بلتستان
سندھ پنجاب خیبر پختونخوا بلوچستان

800 سی سی تک چھوٹی گاڑیوں کے مالکان کیلئے

بر دس روز میں 100 روپے فی لیٹر بچت

REG لکھ کر space دیں

اپنا قومی شناختی کارڈ نمبر 3740515196983 لکھ کر بعد space دیں

بغیر space کے نمبر پلیٹ LHR123 آپسے لکھ کر بعد space دیں

چاروں تفصیلات اسپیسز کے ساتھ ایک ہی میسج میں لکھ کر 9771 پر مفت ایس ایم ایس کریں

رعایتی پٹرول کے حصول کا طریقہ کار:

رجسٹریشن کے بعد پٹرول ریلیف حاصل کرنے کے لیے پٹرول پمپ جاتے سے پہلے TOK لکھ کر 9771 پر بھیج دیں

موصول ہونے والے میسج میں ٹوکن نمبر، گاڑی کار رجسٹریشن نمبر، پٹرول کی مقدار اور ٹوکن استعمال کرنے کی مدت درج ہوگی

ٹوکن پٹرول پمپ پر دکھا کر آپ رعایتی قیمت پر پٹرول حاصل کر سکتے ہیں۔

مزیں رہنمائی کیلئے www.pmfuelrelief.pk وزٹ کریں یا QR کوڈ اسکیں کریں

وزارت اطلاعات و نشریات
حکومت پاکستان
@Govtof Pakistan

.....کوئٹہ اسپیشل سیکرٹری خزانہ عارف اچکزئی میڈیکل ایڈوانس وری ایسٹیمبر سمنٹ نامابت اڈہلوک دیوان نامکاشی ۽ کنگ ای ۽